

Protokol o hodnocení diplomové práce

Název práce: Pavouk v poštovní schránce

Práci předložil(a) student(ka): BcA. Štěpán Svoboda

Studijní obor a specializace: Intermediální tvorba, specializace
Intermédiá

Hodnocení oponenta práce:

Práci hodnotil(a): MgA. Bohdan Bláhovec

(u externích hodnotitelů uveďte též kontaktní adresu pracoviště)

1. Cíl práce (a jeho naplnění):

Otázka, nakolik má být akademicky vzdělaný vizuální umělec současně revolučním hybatelem či alespoň aktivním přispěvatelem současného umění a zároveň akademickým teoretikem, který je schopen metodické a strukturální analýzy vizuální tvorby jako takové, je na uměleckých školách věčným dilematem.

Dovolím si skromně tvrdit, že na prakticky zaměřených školách je podstatnějším výstupem absolutoria bezpochyby práce praktická.

Posluchač Štěpán Svoboda se s tímto obtížně řešitelným rozparem vyrovnal celkem elegantně:

Svou teoretickou práci pojal pouze jako metodickou explikaci svého praktického absolventského díla. To tvoří soubor autorských videoklipů pro hudební projekt „Děti mezi reprákama“, doplněné o dokumentární film, mapující proces jejich vzniku.

2. Technologická specifika (technická inovace):

Samotný videosoubor, který jsem měl možnost vidět, vykazuje nezanedbatelné umělecké kvality a jako takový odkazuje k soudobému fenoménu videoalb – tedy fenoménu ,kdy hudební nosič vychází paralelně jako audiovizuální kolekce. Tuto cestu razila již v 80. např. Laurie Anderson, dnes následována popovými hvězdami jako Beyoncé či v práci zmiňovanou ANOHNÍ. Svobodův soubor si v kontextu se svými inspiračními zdroji nezadá a více než důstojně navazuje. To je dobře.

3. Přínos práce pro daný obor

Škoda je možná jen to, že v jeho metodickém rozboru autor výše zmiňovaný historicky-oborový kontext vlastního díla příliš neukotvuje ani neanalyzuje, zůstává spíše u faktického popisu.

4. Silné stránky díla

Je však více než důležité, že student-umělec daný soubor videoklipů vytvořil a je koneckonců i dobře, že o jeho vzniku sepsal text, jehož jsem oponentem. Pevně doufám, že jeho psaní autorovi pomohlo utříbit si náhled na vlastní tvorbu, na jejíž pokračování se více než těším. Akademicky hodnotné metodické analýze možná podrobí Svobodovo videoalbum až některý z ryzích teoretiků v budoucnu. Zaloužilo by si to.

5. Slabé stránky díla

Co se týče doplňkového dokumentárního filmu, trpí vlastně podobným neduhem, jako oponovaná teoretická práce: je více popisem viděného než analýzou či portrétem za hranicí očividného. Ve vzduchu tak zůstává viset otázka jaký má pro diváka, který je schopen Svobodovu autorskou kolekci sám vidět a interpretovat, vlastně smysl.

A tato otázka se nabízí logicky i při čtení jeho diplomové práce.

6. Hodnocení a navrhovaná známka (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

Doporučuji práci k obhajobě.

DOBŘE

Datum: 21.5.17

Podpis:

Otázka, nakolik má být akademicky vzdělaný vizuální umělec současně revolučním hybatelem či alespoň aktivním přispěvatelem současného umění a zároveň akademickým teoretikem, který je schopen metodické a strukturální analýzy vizuální tvorby jako takové, je na uměleckých školách věčným dilematem.

Dovolím si skromně tvrdit, že na prakticky zaměřených školách je podstatnějším výstupem absolutoria bezpochyby práce praktická.

Posluchač Štěpán Svoboda se s tímto obtížně řešitelným rozporem vyrovnal celkem elegantně:

Svou teoretickou práci pojal pouze jako metodickou explikaci svého praktického absolventského díla. To tvoří soubor autorských videoklipů pro hudební projekt „Děti mezi reprákama“, doplněné o dokumentární film, mapující proces jejich vzniku.

Samotný videosoubor, který jsem měl možnost vidět, vykazuje nezanedbatelné umělecké kvality a jako takový odkazuje k soudobému fenoménu videoalb – tedy fenoménu ,kdy hudební nosič vychází paralelně jako audiovizuální kolekce. Tuto cestu razila již v 80. např. Laurie Anderson, dnes následována popovými hvězdami jako Beyoncé či v práci zmiňovanou ANOHNI. Svobodův soubor si v kontextu se svými inspiračními zdroji nezadá a více než důstojně navazuje. To je dobře.

Škoda je možná jen to, že v jeho metodickém rozboru autor výše zmiňovaný historicky-oborový kontext vlastního díla příliš neukotvuje ani neanalyzuje, zůstává spíše u faktického popisu.

Co se týče doplňkového dokumentárního filmu, trpí vlastně podobným neduhem, jako oponovaná teoretická práce: je více popisem viděného než analýzou či portrétem za hranicí očividného. Ve vzduchu tak zůstává viset otázka jaký má pro diváka, který je schopen Svobodovu autorskou kolekci sám vidět a interpretovat, vlastně smysl.

A tato otázka se nabízí logicky i při čtení jeho diplomové práce.

Je však více než důležité, že student-umělec daný soubor videoklipů vytvořil a je koneckonců i dobře, že o jeho vzniku sepsal text, jehož jsem oponentem. Pevně doufám, že jeho psaní autorovi pomohlo utříbit si náhled na vlastní tvorbu, na jejíž pokračování se více než těším.

Akademicky hodnotné metodické analýze možná podrobí Svobodovo videoalbum až některý z ryzích teoretiků v budoucnu. Zaloužilo by si to.

V daný moment však nezbyvá než směle doporučit práci k obhajobě a to s navrhovanou známkou D.

V Praze , dne 21.5.2017

Mg.A Bohdan Bláhovec

